

Május végén két rendkívüli testületi ülést is tartott az önkormányzat

A beadási határidő miatta május 28-án rendkívüli ülésen a 2017 évi költségvetési beszámoló előterjesztését tárgyalták, a május 30-i rendkívüli ülésen pedig elfogadták a beszámolót a képviselők. Ezután a 2018 évi költségvetés módosítását, majd a könyvtár berendezéséhez pályázati önerő biztosítását tárgyalta a testület. A 2018-as költségvetésben a bevételi és kiadási főösszeg az elnyert támogatásoknak és a 2017 évi pénzmaradványnak köszönhetően 41.148.526 Ft-tal nő, így a főösszeg 170.947.756 Ft-ra módosult. A könyvtári eszközfejlesztésre 366.799 önerő biztosításával 3.300.200 Ft támogatásra nyújtott be pályázatot az önkormányzat az új könyvtárhelyiség felszerelésére és bebútorozására.

A június 7-i ülésen a polgármester beszámolt az előző időszakban történetekről, köszönetet mondott a virágültetésben és a Szt József Ház bontásában segítőknek.

Újabb 15 évre meghosszabbította az önkormányzat a szennyvízhálózat üzemeltetési szerződését a DRV Zrt.-vel, valamint a DRV-t bízta meg a gördülő fejlesztési terv elkészítésével. Nem fogadta el a BAHG beszámolóját a szennyvíz elszállításáról, mivel az értelmetlen és hiányos volt. Köszönettel elfogadta viszont a Paloznak Jövőjéért Közalapítvány beszámolóját, amit az újságban olvashatnak. A Deák Ferenc utcai közvilágítási hálózat bővítésével a Fényforrás Kft-t bízta meg a testület. A beruházást a közvilágítási normatíva terhére valósítja meg az önkormányzat. Támogatta Bogdán-Molnár Virág kérelmét a 125/17 hrsz. telek megosztásával kapcsolatban. Jóváhagyták a képviselők az Ady Endre utca megnyitásával kapcsolatos szerződéstervezetet.

CZA

KITÜNTETÉSEK

Az önkormányzat várja a díszpolgári cím és a „Paloznakért” kitüntetés odaítélésére vonatkozó javaslatokat, melyet írásban eljuttathatnak a Polgármesteri Hivatalba, vagy e-mailen a pm@paloznak.hu címre, illetve bármelyik képviselő-testületi tagnak elmondhatják javaslatukat.

Önkormányzat

Művésztelep debreceni grafikusokkal

A debreceni Grafikus Művészek Ajtósi Dürer Egyesülete a korábban megszokott füredi helyszín helyett az idén Paloznakon tartotta hagyományos májusi művésztelepét.

Mint *Tamus István grafikus*, az egyesület elnöke elmondta, a balatoni művésztelepüket eredetileg Balatonfüreden alapították, ahol a Dunántúli Református Egyházkerület missziói otthonában hosszú időn át ingyenesen kaptak szállást, ellátást, amiért az ott készült képeket adták cserébe. Mivel az utóbbi időben már fizetniük kellett a szállásért ellátásért, nem tudták tovább vállalni. Így merült fel lehetőségként, hogy átköltöznek Paloznakra.

A történetet innen Czeglédy Ákos, paloznaki polgármester folytatta. A csoporttal a kapcsolatuk több mint tíz évre nyúlik vissza. Egy alkalommal már szállást is adtak a művésztelep néhány tagjának, mert Füreden nem volt elég hely. Akkor egy tájház udvari vacsorára a többieket is vendégül látták, és később is volt ilyen találkozó. Az akkor ajándékba kapott képek azóta is a vendégház szobáit díszítik. Amikor arról értesültek, hogy a csoport munkájának füredi folytatása ellehetetlenült, szívesen felajánlották szállásnak az önkormányzat falu közepén álló vendégházát és a foglalkozásokhoz a mellette lévő tájházat.

FOTÓ: GYÖRFFY ÁRPÁD

A résztvevők a Paloznak Művésztelep alatt készült alkotásokkal "fizetnek" a helyért. A képeket az önkormányzati intézmények díszítésére fogják használni. Mivel hosszabb távra tervezik a művészekkel való együttműködést, később esetleg nyilvános árverésben is gondolkodnak. A művésztelep tagjai és a község képviselői debreceni módra készített slambuc és paloznaki borok mellett beszéltek meg a folytatást

Györffy Árpád

A Paloznak Jövőjéért Közalapítvány 2017. évi beszámolója

Nyitó egyenleg:	2.789.839 Ft
Záró egyenleg:	1.879.361 Ft
Kivét:	722.500 Ft
Utalás:	431.950 Ft
Támogatás:	270.997 Ft
Ebből SZJA 1%:	190.997 Ft

*„Amikor valóban
a jelenben élsz,
dolgozol,
gondolkodsz,
elmerülsz, vagy
teljesen elveszel valamiben,
ami számodra fontos,
LÉLEK-ben akkor élsz igazán.”*
(Brenda Ucland)

Mindenkinek meg kell találni életében azt a területet, amelyben vagy amelyen lelkes munkát tud végezni! Mindig keresd a SZÉP-et és a JÓ-t! Csak így menthetjük meg ezt a most teljesen zűrzavarban élő világot. A 2017-es év a Paloznak Jövőjéért Közalapítvány életében, ahogy eddig is, nem csak MŰLT, hanem TELT is.

Változások 2017-ben

Jutasi Sándorné helyett **Gergely Máté** paloznaki lakos került be a kuratóriumba. Köszönjük, hogy elfogadta.

A Paloznak Jövőjéért Közalapítvány ismét közhasznú alapítvány lett 2017-ben az önkormányzat kezdeményezésének köszönhetően. (Az eljárás ügyvédi költsége 100 ezer forint volt, ami az Alapítványt terheli.) A közhasznúság többek között azzal jár, hogy a támogatók a támogatás összegét levonhatják az adóalapból.

Együtműködési megállapodás jött létre 2017-ben Paloznak Község Önkormányzata, Paloznak Jövőjéért Közalapítvány, Homola Pincészet között. A 3 évre szóló megállapodást Paloznak Község Önkormányzata kezdeményezte. A Homola Pincészet az általa szervezett Jazz Piknik rendezvényt kapcsolatban un. TÁMOGATÓI JEGYEK-et bocsát ki, ennek összegét 1 millió forintra kiegészítve ösztöndíj (90%) ill. fenntartási költség (10%) céljára a Paloznak Jövőjéért Alapítvány számlájára átutalja. Az Alapítvány köteles a pályázati kiírást a Paloznak Hírmondóban megjelentetni.

A pályázat célja:

A Paloznak Jövőjéért Alapítvány ösztöndíj programja a tanulásban, művészetekben ill. a sportban tehetséges diákoknak, a szakmájukban új tapasztalatot szerző fiataloknak nyújt lehetőséget tudásuk elmélyítésére, tehetségük kibontakoztatására, továbbképzésre, további tapasztalatok megszerzésére 18-35 éves korig.

Az első 1 millió forint már rendelkezésünkre áll. A pályázati kiírás a 2018. márciusi Paloznaki Hírmondóban jelent meg. (A pályázati kiírás megtalálható a www.paloznak.hu/civil-szervezetek weboldalon és a paloznaki könyvtárban.)

Január

A szokásos módon az Új Év köszöntővel kezdődött. Teremdíszítés, teremrendezés, terítés, kítűzők készítése. Szecsődi Zsuzsikának és családjának köszönet a sok segítéért.

Szintén januárban a Paloznaki Civil Egyesület által szervezett Falu disznóvágáshoz szerveztünk és rendeztünk kiállítást. A kiállítás

anyagát id. Tislérné Katika páratlan, régi falvédő gyűjteményéből válogattuk, s ezeket egészítettem ki az ünnepek hangulatát idéző szalvétagyűjteménnyel, kenyérruhákkal, zománcos edényekkel. Katikának hálásan köszönjük, hogy kölcsönözte féltett kézimunkáit.

Február

A Paloznaki Ifjúsági Szervezet Farsangi bált rendezett, amelyhez mi biztosítottuk a dekorációs anyagot. Örömmel segítettünk a díszítésben, teremrendezésben. Jó volt együtt dolgozni a fiatalokkal.

Március

Az „öröm és bánat” hónapja volt. Március 4-én Szendi Péter kezdeményezésére, az ő vezetésével Időutazás a Faluházban címmel: „milyenek is voltak azok az 50-es, 60-as, 70-es, 80-as évek Paloznokon?” beszélgető esteket szerveztünk, rendeztünk. Ez alkalommal mutattuk be Jutasi Sándorné Irénke néni utolsó írását tartalmazó „Árpád apánk paloznaki álmai” című kis füzetét, melyet a Paloznak Jövőjéért Közalapítvány adott ki, és nagy örömmel osztottunk a vendégeknek. Néhány nap múlva (13-án) tragikus hír járta be a falut, majd (15-én reggel) értesültünk, hogy Irénke néni itt hagyott bennünket. Drága Irénke néni, még egyszer nagyon köszönjük, hogy gondolataidat írásban hagytad ránk. Emlékedet méltó módon őrizzük.

A Paloznaki Civil Egyesület márciusban Roma Estet szervezett a Faluházban. Teremrendezésben, terítésben segítettünk.

Április

Húsvétra megújult a Golgota Kápolna. A lemezfigurákat Kakuksi-Csernák Zoltán Príma Díjas, Dürer Díjas festőművész festette újra (165 ezer forintért) Nagyon köszönjük. Gallyas Balázs 400 ezer forintért vállalta.)

Jutasi Sándorné Irénke néni temetése után vendéglátáshoz teremrendezés, terítés és egy emléksarok kialakításával járultunk hozzá, és minden gyászoló kapott az új, kis nyomdai kiadványból. Nagyon megható volt.

A Borversenyen minden évben díjat adunk át, így volt ez 2017-ben is.

Május

A Kálvária padjainak megújítását ugyancsak az Alapítvány vállalta fel anyagilag (deszkák ára 232.410 forint volt.) A szerelési munkát az önkormányzat dolgozói végezték el. Köszönjük szépen. Erre utólag köszönettel fogadunk támogatást.

Balatonfüreden Lipták Gábor Városi Könyvtárban a „Világjárók” sorozat keretén belül „Vitorlázunk együtt Amerikába” címmel filmvetítéssel egybekötött élménybeszámolót tartott a Paloznaki Szőlőhegyi Egyesület, melyhez mi háttérkiállítást rendeztünk. Szép este volt.

Június

A pünkösdi programokhoz kézműves foglalkozást szerveztünk. A foglalkozáson kicsik és nagyok mézeskalácsokat sütöttek Némethné Balogh Ildikó vezetésével. Ez mindig páratlan sikert arat. Június közepétől, augusztus végéig minden hétfőre (szombat-vasárnap) kézműves foglalkozást szerveztünk. A Jazz Piknik hétfőjén 4 foglalkozást tartottunk. Foglalkozásaink változatosak és színvonalasak. Gyöngyfüzés, fafaragás, kézi-varrás, korongozás, agyagozás, mézesbáb sütés, selyemfestés, nemezelés, s ami az elmúlt nyáron új volt,

a tű-nemezelés. A foglalkozásoknak évtizedek óta nagy sikere van. Sok köszönet a foglalkozások vezetőinek.

Szeptember

FALUNAPOK

„Virágos Paloznakért” díjat négyen kaptak.

Tanulmányi ösztöndíjat egy fiatal kapott.

Hat újszülött babát köszönthettünk óntállal és réztáblával.

Czeglédy Ákos p.m úrnak, a falu örökös kisbírójának, stílusosan Horváth Csaba fazekas „kisbíró” Miska-kancsóját ajándékoztuk.

November

Új-Bor ünnep, melynek már szép hagyománya van Paloznakon a Szőlőhegyi Egyesület és Borklub szervezésében. Az idei rendezvény egy rendkívül érdekes és ritka kiállítással, vetítéssel, beszélgetéssel egészült ki, ifj. Lőrincz Ferenc bűvár fotóiból „Élet a vízfelszín alatt” címmel. Ezt a programot kiállítás rendezésével, teremrendezéssel, terítéssel segítettük. Nagy élmény volt.

December

A szabadtéri Betlehem megrongált ANGYAL figurája helyett újat vásároltunk. (Vártam az elkövetők jelentkezését, de sajnos ez nem történt meg. Erre már volt példa, csak akkor becsülettel elém álltak az elkövetők.) Változatos, Adventhez és Paloznakhhoz méltó programok követték egymást decemberben.

Arany János születésének 200. évfordulója alkalmával Praznovszky Mihály irodalomtörténész estjéhez háttérkiállítást rendeztünk.

Mikulás karácsonyi hangulatban. Dekoráció, teremrendezés, terítés, ajándékok gyerekeknek, szépkorúaknak. Mindig nagy készülődéssel jár.

Az év egyik legemelkedettebb programja szokott lenni a Paloznaki Kórus ADVENTI KONCERT-je a római katolikus templomban. A köszöntésen túl segítettünk a koncertet követő megvendégeléshez a teremrendezésben, terítésben, apró ajándék vásárlásban.

A második adventi gyertyagyújtás vendéglátással együtt a mi feladatunk volt. Minden segítőknek hálás köszönet érte.

Ugyancsak decemberben volt hálaadó szentmise vitéz Ajtós József László prépost, esperes, plébános 70. születésnapja tiszteletére. A szentmisét követő ünnepi vacsorához segítettünk a teremrendezésben, terítésben. Emlékezetes, SZÉP est volt.

Örömmre szolgál, hogy a paloznaki civil szervezetekkel példamutatóan tudunk együtt dolgozni.

Hál Istennek, nem rivalizálunk, hanem mindannyian azt tartjuk szem előtt, hogy mindent PALOZNAK-ért teszünk!!!

Nagyon köszönöm az Önkormányzat dolgozóinak a paloznaki civil szervezetek vezetőinek, tagjainak, magánszemélyeknek, az Alapítvány kuratóriumának és felügyelő bizottságának az egész évi munkát és minden támogatását. Terveink továbbra is vannak. Támogatásukat szeretettel várjuk, és köszönettel fogadjuk.

Tisztelettel:

Prazsák Józsefné
Kuratórium elnök

Ismeretlen vándorok Özönfajok és hatásuk a Balatonnál

Vándorkiállítás a paloznaki könyvtárban július 6-28.

A Nők a Balatonért Egyesület a Balatont és környezetét fenyegető inváziós fajok bemutatására vándorkiállítást és előadássorozatot szervezett, a Földművelésügyi Minisztérium Zöld Forrás pályázati program támogatásával. Az ismeretterjesztés célja, az inváziós fajok elleni küzdelem elősegítése.

A biológiai sokféleség az alkalmazkodás eredménye. Az élőlények az evolúció során alkalmazkod-

nak a helyi feltételekhez. A fajok térbeli terjedése, a sokféleséget nem rontó természetes jelenség, ha az idegenhonos faj fokozatosan beépül az őshonos fajok közösségébe, és stabil részese lesz a táplálkozási hálózatnak.

Néha mégis, hirtelen, tömeges terjedésnek indul egy-egy idegenhonos faj, és ezzel rövidebb-hosszabb időre felborítja az ökológiai egyensúlyt. Hosszabb távon ugyan kialakul majd egy új egyensúlyi helyzet, addigra azonban - az idegenhonos faj agresszív terjedése miatt - kiszorulhatnak, és kihalhatnak az érintett területről az őshonos fajok. Az elmúlt évtizedekben jó néhány invázióval, és káros következményeikkel szembesülhettünk a Balaton partján is.

Ezt a folyamatot mutatja be a 8 darab roll up-on látható kiállítási anyag, mely megtekinthető július 6-tól július 28-ig a paloznaki Községi Könyvtárban (Paloznak, Fő u. 2. bejárat hátul a terasz felől) a könyvtár nyitvatartási idejében.

Justicia örököse

Pusztai Ágnes

Régi vágyam volt ez a beszélgetés, mert bár barátokként gyakran találkozzunk, ilyen jellegű múltidézésre nem maradt időnk. Érdekeltek a gyermekkorra, a munkája, kötődése a Balatonhoz, Paloznakhoz. Ági elfoglaltsága miatt írásban válaszolt.

– Bár budai lány vagyok, a Balaton legalább olyan fontos szerepet játszott egész gyermekkoromban, mint szűkebb pátriám, a Pasarét. Már egészen kiskoromtól három unokatestvéremmel együtt minden nyarat Csupakon töltöttem, ahol keresztanyám családjának volt nyaralója. Néhány évre lettünk csak hűtlenek, mikor Balaton-szemest részesítettük előnyben a lassan mélyülő víz miatt, de aztán visszatértünk Csupakra, amit csak 1998-ban cseréltünk fel Paloznakra. Máig él bennem az érzés, mikor augusztus végén visszamentünk Budapestre, néhány napig idegenek voltak a buszok, az utcák, az emberek. Élénken emlékszem a csopaki strand régi kabinsorára, az óriási fákra, a régi épületekre. Sokat jártunk az „apácára”, oda egyedül is leengedtek. Csupakhoz kötődnek az első szerelmek, barátságok, amiket aztán magammal vittem Budapestre is.

Édesanyám éves nyári szabadságát – egészen a nyugdíjba vonulásáig – a csopaki egy hónap jelentette. Feküdtünk a strandon, nagyokat úszunk, rendszeresen át a paloznaki kempingbe. Ha rosszabb volt az idő, bicikliztünk, kirándultunk. Bejártuk a környéket, sokszor voltunk Veszprémben. Második otthonomná lett ez a környék. Mikor édesanyám nyugdíjas lett, vásárolt egy picit házat apró kerttel Csupakon, a faluban és az első tavaszi napsugártól az őszi korai sötétig itt élt. Ebben az időben jártam az egyetemre, ahogy tudtam jöttem le vonattal. A lemenő nap fényében fürdő repcetáblák képe van előttem, ha erre az időszakra gondolok.

Budapesten születtem 1964. március 26-án. Két éves voltam, amikor a szüleim elváltak. Budán jártam iskolába, a II. Rákóczi Ferenc gimnáziumban érettségiztem 1982-ben. Bölcsésznek készültem, de nem kellett, dacból mentem a jogi egyetemre. Családunkban előttem nem volt jogász, az én példámat unokatestvérem követte. 1988-ban végeztem, dolgoztam önkormányzatnál, öt évig voltam ügyvéd. 1991-ben költöztünk családi házba Budán, akkor adtuk el a csopaki kisházat, „egy kertés ház elég” – megfontolással. Blanka lányom 1995-ben, Rozi 1997-ben született. Velük újra felfedeztük a Balatont, családi „bekönyörgésekkel” Csupakon, és különböző üdülőkben töltöttük a nyarat. Rozi még nem tudott járni, mikor a paloznaki fajátszótér gumiból kialakított, kisgyerekeknek is biztonságos hintájában lökdöste édesanyám, míg mi Blankával sétáltunk egy kört. Lina néni (Balogh Jánosné) kint állt a kapuban, szóba elegyedtünk. Így indult a paloznakiságunk. Nem volt egyszerű megszerezni a házat, a romosan álló balatoni felét, de sikerült. Néhány év alatt hangulatos kis nyaralót alakítottunk ki, télen is gyakran jöttünk le. Már nem emlékszem melyik szilveszter éjjelen koccintottunk Lina nénivel az ablakon keresztül. Erről eszembe jut, hogy hányan elmentek azóta, akiket még megismerhettem Paloznakon.

Blanka második osztályos volt, amikor 2003 őszén Paloznakra költöztünk. Egyedül maradtam a gyerekekkel, nem szerettem volna őket

Budapesten, egy lakásban felnevelni, mindenhová autóval hordani. Rozi születése után mentem a budai bíróságra dolgozni, a bírósági szervezetten belül sikerült Veszprémben állást találnom. A gyerekeknek köszönhettem, hogy nagyon gyorsan sok ismerősre leptünk, az osztálytársak, az óvodástársak és szülei segítettek a beilleszkedésben, az ismerkedésben.

Az általános iskolai barátságok, kapcsolatok egy része a mai napig megmaradt a lányoknak, aminek nagyon örülök. A csopaki iskolának köszönhetjük a néptáncot is. Blanka hetedikes, Rozi ötödikes volt, amikor a balatonfüredi Eötvös iskolában folytatták a tanulást. Itt új barátokra, ismeretségekre tettek szert, megtanultak egyedül közlekedni, kicsit tágult a világ. Mindketten a Lovassy László Gimnáziumban tanultak tovább, örültem, hogy egy ilyen kiemelkedő iskola van a közelünkben. Blanka 2015-ben érettségizett matematika tagozaton, jelenleg a Budapesti Műszaki Egyetem Építésztechnológiai Karára jár. Rozi 2017-ben fejezte be a középiskolát az angol tagozaton, ő az ELTE Természettudományi Karára jár, csillagászatot tanul.

Paloznakot, a paloznaki embereket a rendezvényeken, programokon való részvétel és a civil szervezetek munkájába való bekapcsolódás során ismertem meg. A gyerekeknek nyilván könnyebb volt, ők a maguk természetes módján kötöttek barátságokat, kapcsolódtak be a közösség életébe. Ma mindketten paloznakinak vallják magukat, büszkéek arra, hogy ide jöhetnek haza.

Titeket is a falunak köszönhetlek, ha jól emlékszem a 2007. évi falunapok során ismerkedtünk meg. Barátok lettünk, azóta is számíthatunk egymásra, ami óriási dolog számomra a mai világban. Ahogy a gyerekek nőttek, gimnazisták lettek, majd Budapestre mentek tanulni, én is távolabb kerültem a közösségtől. A számomra fontos, kedves programokon részt veszek, követem a falu mindennapi életének történéseit, ha a szakmából eredően segíteni tudok, megteszem. Tagjai vagyunk a református közösségnek is.

Sok idő telt el 2003 óta, talán egyvégtében még sehol nem laktam ennyi ideig. A mai napig budapesti vagyok, reggel mikor az autóban hallgatom a közlekedési híreket, látom magam előtt budapesti dugók helyszíneit, előttem vannak az utcák a házak. Nem hiába, negyven év nem múlik el nyomtalanul. Persze ma már Veszprémben is kiismerem magam, de sosem lesz az otthonom. Paloznak persze más, itt már köszön minden fa, bokor, észreveszem a legapróbb változást is. 2004-ben sikerült a nyaralónk másik felét is megvásárolnunk, ugyanott, de egy korszerű, felújított házban élünk. A családunk is teljes lett, csatlakozott hozzánk Tibor, aki azóta már a férjem, és az ő lánya, Fruzsina is.

Sokáig, sokan, sokszor kérdezték: nem bánтам-e meg. Mi tudjuk, hogy ezt a kérdést csak az teheti fel, aki nem látja a Balaton színeit az év 365 napjának reggeli, esti órájában. Aki nem érzi a rothadt nád jellegzetes – és számomra oly kellemes – szagát mikor a part mellett sétál, biciklizik. Aki reggel hatkor a harangszót hallva nem fordul boldogan a másik oldalára: még alhatok egy keveset! Aki nem sétálhat le bármikor a tó partjára, hogy elmerengjen a hullámokon távolban Tihany sziluet-

PUSZTAI ÁGNES

jében gyönyörködve. Még sorolhatnám, talán sosem lenne vége. Nem tudok betelni a Balaton közelségével, látványával, minden nap öröm, mikor délután Lovas előtt a kanyarban felbukkan a félsziget.

Nem bántam meg. Ha őszinte vagyok, be kell látnom, hogy a szakmai karrierem Budapesten valószínűleg gyorsabban és meredekebben ívelt volna felfelé. Meggyőződésem, hogy ez nem tudta volna pótolni azt a rengeteg élményt, amiben részünk volt, a gyerekek boldogságát,

2011-ben Paloznakon rendeztek már egy kiállítást étlapokból és étkezéssel kapcsolatos kiegészítőkből, melynek mindegy folytatása most a balatonfüredi Lipták Gábor Városi Könyvtárban látható. Tormási György több mint 650 db-ot számláló kollekcója ezúttal más összetételű keresztmetszetben, szerényebb, ám hasonlóan dinamikus tálalásban csábít részben képzeletbeli utazásra, részben kulináris emlékek felidézésére.

– Ki ne szeretne utazni, ki ne szeretne jókat enni, ki nem hoz szívesen haza az utazásairól valamilyen szuvenírt? Ő sincs ezzel másként, ezért étlapokat kezdett gyűjteni, ahol évtizedek alatt vendéglőkben, szállodákban megfordult. Felfogható ez egy gourmand naplójának is akár, hiszen időnként szeret kézbe venni egy-egy példányt a polcon majd három métert elfoglaló gyűjteményből, mert jó olvasgatni és közben visszagondolni az alkalomra, az ételekre, a helyszínekre, az ízekre. Előfordul az is, hogy később megpróbálja elkészíteni az ottani ételkülönlegességet. Ezen a kamara kiállításon szereplő étlapok kora napjainkra tehető, ami azt jelenti, hogy 50-60 évesek, de tudjuk, előbb-utóbb ezeknek is kultúrtörténeti jelentőségük lesz, akár a korábbiaknak, amik már múzeumok féltve őrzött, becses darabjai.

Míg utána nem olvastam, azt gondoltam, hogy a hazánkban manapság divatos táblára krétával felírt kínálat igénytelenségéből, spórolásból, netán környezetudatosságból fakad, mára azonban tudom, hogy ennek a megoldásnak nálunk klasszikus múltja van. Ám hol van ez attól, ahogy a XX. század elején a csomagolásokat, díszdobozokat, étlapokat kezelték. Akkoriban minőségi művészek is terveztek a megrendelő gyárainak, éttermeknek, s ezek igazi műremek voltak.

Aztán megint másfelé, mint pl. Japánban az étel látványa a legmeggyőzőbb, ezért külön iparág szakosodott arra, hogy a kínált étkeket tökéletesen élethű, műanyag hasonmásokkal mutassák be az éttermek kirakataiban.

Ám kanyarodjunk vissza az étlapokhoz. Horváth Dezső szakíró szerint a gasztronómia világának rendkívül érdekes reprezentánsai a szállodák, éttermek, kávéházak megmaradt étlapjai. Tartalmukból, kivitelükből követni lehet az egyes korszakok étkezési kultúráját, művészi és kulináris ízlését, de következtetni lehet a társadalmi élet fejlettségére is. Az étlap és itallap az üzlet tükröképe volt. Célja az árak közlése mellett a teljes kínálat bemutatása. Mérete, a kivitelezés igényessége, díszítettsége, esetleges grafikák, fotók alkalmazása, a választék bősége tükrözi az adott üzlet színvonalát és hagyományait. Fentiek miatt ügyeltek az étlapok tartalmára, szakszerűségére, esztétikus szöveg elrendezésére, választékosságára és nem utolsósorban a többnyelvűsége. Az étlap története mind nálunk, mind Nyugat-Európában rövid múlt-
ra tekinthet vissza. Megjelenését a különböző kultúrtörténeti munkák szinte egybehangzóan a XVIII. század végére teszik és a franciák, valamint az osztrákok versenyeztek az első étlapok megjelenésének dicsőségéért, a tények azonban a franciákat igazolják, mivel mai ismereteink szerint a legrégebb, eredetiben is fennmaradt étlap 1791-ből, a párizsi „Grande Taverne de la République”-ből való. Hazánkban valószínű, hogy a kezdetekben – a XVII. – XVIII. század tájékán fatáblára krétával írták fel az árakat, vagy szóban közölték a vendéggel. Miután régebbi írásos emlékeink nincs ezzel kapcsolatban, az étlap megjelenését hazánkban a XIX. század elejére tehetjük. A legrégebb fennmaradt étlap a Nyíregyházi Levéltár tulajdona, 1834-es keltezésű.

Becslések szerint a XIX. század étlapjaiból mindössze 30-40 példány

amiatt, hogy itt élhettek-élhetnek. Tudom, hogy a vidéki élet minősége nem hasonlítható össze a nagyvárosi ránk kényszerített tempójával: zajjal, dugóban való araszolásával, szennyezett levegőjével.

Ez az oka, hogy itt vagyunk és most már itt is maradunk. Azt mondják, az tartozik valahová, akinek van halottja a temetőben. Édesanyám 2006 óta nyugszik a református sírkertben.

Paloznak, 2018. június 11.

maradhatott fenn, ezért kultúrtörténeti értékük igen jelentős. A századforduló elejéről származó étlapok nagyon sokban különböznek a XIX. század béliektől. Míg az első étlapok egy lapos nyomtatványok voltak, addig az e század eleiek kettő, négy, vagy hat laposak. Borítójuk szecessziós grafikákkal díszített és az ételek felsorolása mellett zsúfolva voltak hirdetéssel.

A legelőkelőbb éttermek, szállodák és kávéházak – Grand Hotel Hungária, Ritz, Gellért, New York – kezdetben megengedhették maguknak, hogy a napi étlapot nyomdai úton állítsák elő, de a magas költségek miatt kénytelenek voltak visszaállni a stenciles, gépelt vagy kézzel írott formához. A húszas, harmincas, negyvenes évek étlapjai

még a legelőkelőbb helyeken is így készültek, vagy azt a megoldást alkalmazták, hogy az előre nyomtatott étlapra gépírással vagy kézzel vezették rá a napi ajánlatot. Több előkelő helyen alkalmaztak házi nyomdát. A II. világháború utáni első évtizedek nem sokat változtattak az

étlapok formáján, még a jó „öreg” Gundel is megelégedett a stencilezett példányokkal. Később egyre több étterem a nevével, képével, vagy egyéb díszítésekkel ellátott étlaptartót készíttetett magának. A napi ételajánlat – mint sok helyütt ma is – sima, sokszorosított lap, de a tartó már megfelelő küllemet mutat. A hetvenes években az első osztályú éttermek és szállodák – főleg az idegenforgalom miatt – mutatók, főleg magyaros motívumokkal díszített étlapokat nyomattak. A nyolcvanas évek közepétől újabb lendületet vett a minél díszesebb kiállítású étlap és itallap készítése. A nagyobb éttermek és szállodák saját fotóikkal ellátott, színvonalas kiadványokkal próbálták a vendégeket magukhoz csalogatni. Napjainkban a privatizációt követő időszak sokféleséget hozott, az egyéni megoldások természetesen igazodnak a vendéglátóhely profiljához, arculatához és színvonalához.

Tormási György gyűjteménye nemzetközi összehasonlításra is lehetőséget ad, hiszen az étlapok több mint negyven országból, köztük egzotikus vidékekről származnak.

A Füred TV riportja: <https://furedtv.hu/video/tlappal-a-vilg-kr>

A kiállítás 2018. július 2-ig tekinthető meg a füredi könyvtár nyitvatartási idejében.

Na, hogy is vót ez. Valószínűleg úgy, hogy a klub királnéja és bölcs előjárónk, sőt legelőljárónk mentek, mendegéltek. Egyszer csak szóla Rózsa: Nidd a Dezső, itt egy nagy fa. Mit csinájunk, mit csinájunk. Vágjunk bele? Bölcs elnökünk megfogadta és zutty. Máris belevágta fejszét a nagy fába. De mi ez a nagy fa? Kérem ez egy 100 fős vendégség, fatornyos kis falunkban, minek keretében tapolcai borbarátaink meglátogatják borklubunkat és településünket. Hű, de itt szervezni kéne ám! Kérem szépen a Rózsi aztán ebben profi, úgyhogy összeszedte a logisztikai anzugot és ment már minden, mint a karikacsapkodás. És eljőve Pünkösöd havának második pénteke, ama liturgikus, mikoris a borklub, vagy mi a szösz összeverődik. A tájház udvaron délnek utána gyülekezének a szorgalmasabbja, érdeknek ő feszítője, mindig valahogy ugyanazok. Lehet, hogy összebeszélnek. Laza 96 főre terítették a sürgő-forgó fiatalok. Na jó nem fiatalok, de legalább sürgő-forogtak. Terített Évike, Lenke, Mari meg a Rózsi, de nem ám műanyag pohárral, tányérral meg eszaccjggal, hanem igazi metszett üveg pohár, tányér és evőeszköz került a terítőkre. Emmike meg nekিপattant, oszt csak dí-

szította, díszítette az asztalokat virággal, szalvétával. Hu, de eltévedtem, hiszen a legfontosabbról meg nem regölök. Enni is kéne, csülökpörköltre esett a diétásnővér választása, úgyhogy adjuk meg a módiját, íme a csülökpörkölt királ Zoli és az ő szorgos kuktája Gyuri már kavarja, kavarja, mint Pizkos Fred a málnaszórt. A dolgok kezdtek a helyükre kerülni, befutottak pájinkák, borok is. Most má csak vendég kék. No az is összegyött, jó nagy busszal befutottak a mi kedves tapolcai barátaink Tóth János vezetésével, aki egyben Hegymagas pógármestere is egyben és indulhatott a logisztika. Jövel a falu első, sőt legelső embere és keresetlen szavakkal /nem, nem, a jelzöböl nem szabad rögvést rosszat sejtetni/ mutatta be festői településünket, miközben azért a torkok pájinkával öntözése is megkezdődött. Eztén József Prépost Atya mutatta meg a vedégeknek Árpádkori templomunkat, na jó azokat a részeket, melyek Árpád koriak. Volt is a szájaknak ő eltátása.

Testmozás is dukált vecsernye előtt, úgyhogy felbaktattak az urak a kálvárián értő kalauzolás mellett, megcsodálva Petrács Mária csodás domborműveit és máris a Márfy kuriában találták magokat. Emitt oszt lehetett a szájakat tovább tátani, mikoris beestek a kápolnába, lovagterembe, vagy a könyvtárba. Ha már úgyis nyitottak vótak szájak, má a tátástul, jött Era és Ádi, hát felcsillantották azt a lehetőséget, hogy bort öntsenek béle. No eddig meg is vónánk, sóhajtott Rózsi, jöhet a vacsora.

Borklub

Gyött is, meg szenzációs is volt, mert nem hiába csülökkirál a csülökirál. Még fölfele szolgálás is vót, mert hogy venné ki magát, úgyhogy a korábbi szorgalmasokhoz még csatlakozott Erzsike és Panni és csak szolgáltak és szolgáltak ki.

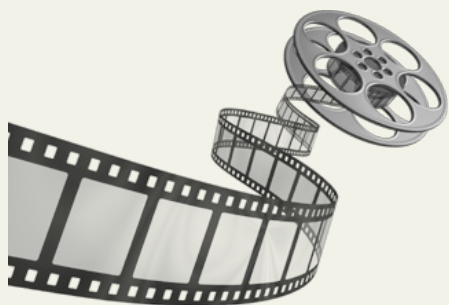
De Teremtöm ez egy borklub, vagy mi a fityfene, ezért oszt a falu összefogott és olyan bordömpinget produkált, amit csak meg kell a nótáriunak örökíteni. Olaszrizling ugye zászlóshajónk, vagy hajós zászlónk - kinek, hogy tetszik, 7 félét ihatunk, Nyúlpa, Cs. Péter, Zsuzska, Gyurka kukta, Sz. Béla, bölcs Elnökünk és P. Pista boraiból. Színezeknek ott volt Cs. Péter cerszegi fűszerese, Zsuzska chardonnayja, a Papa sárga

muskotály is. A tisztelt vendégek ügyesen lettek vegyítve, egy asztalnál a fele népség helyi vót, a másik fele, no lehet találgatni. A borok emigyen meghozták a hangulatot, ami úgyis volt, ne de akkor mit hoztak? Inkább ezt nem boncolgassuk. Konkluzió, de randa hivatalos szó, akkor, hogy láttuk mi az estét? Csodálatosnak, amilyen volt. Lenyűgöző volt a falu együttműködése, munkája, szervezése, szorgalma, valahogy ilyen mikor a kis fatornyos településünk magáénak érez valamit. Bébizonyosodott, miről már sokat regéltünk, hogy falunk számára a tájházudvar a kellemes mérték, meg az icce borban, ezen túl tán nem kéne nyújtózkodni. Mongyuk, mongyuk, de hát lóval imádkozni, nővel vitatkozni...Végül a tapolcai szesztestvérek szép szavakba csomagolva megköszönték a vendéglátást és visszahívtak bennünket, igaz, hogy egy év múlva, de nyilvánvalóvá vált, látván erőlködéseinket, nekik erre egy évig kell felkészülni.

ZB

KineDok Pajtamozi indul júliusban

Talán vannak, akik emlékeznek a Pajtamozi sorozataira a Tájház udvarán. Idén felfrissítjük a népszerű programot: a KineDok alternatív dokumentumfilm terjesztő hálózat kínálatából válogatunk.

Igaz történetek a világ minden tájáról, de főleg a közép-kelet-európai térségből. Hogyan dolgozzuk fel a szocialista múltat? Mit kezdünk a globális gazdasági, politikai válsággal és azokkal, akik hatására világgá indulnak? Hogyan viszonyulunk fogyatékkal élő társainkhoz? Kell-e változtatnunk nevelési elveinken a soha nem tapasztalt gyorsasággal változó környezetünkben? Mi sarkall bennünket szélsőséges fizikai teljesítmények elérésére?

Súlyos társadalmi témák a könnyed nyári estékre, aztán borúra derű: a vetítések után meghívott vendégekkel és a közönséggel beszélgetünk a Pince Pont választékát kóstolgatva.

A vetítések ingyenesek.

Időpont: minden második vasárnap 20.30-kor
(július 01., 15., 29., augusztus 12., 26. és szeptember 09.)

A részletes programot keressék a Teleházban és a Facebookon!

Szervezők: Czeglédy Sára és Pócsik Andrea

Meleg nyári napok... egy hűsítő fröccs...

Újra nyitva a
Pincze Pont!

A Csiszár Család Pincészete,
aranyérmes boraival várja vendégeit.

A borok mellett,
kávével és üdítővel is szolgálunk.

Kedd- Vasárnap 10:00-20:00 között,
a Tájház udvarán várunk
mindenkit sok szeretettel!

Csilla Kozmetika Szalon

- **VAGHEGGI** fitokozmetikai kezelések
- Testmasszázs
- Masszírozás
- Mezoterápia
- Hydroabrázió
- Gyantázás
- Sminkelés
- **HYAMATRIX** hyaluronplasztikai kezelések (tú nélkül)

Bejelentkezés: EGYHÁZY CSILLA
Tel.: +36 20 9533 603
 Csopak, Simoga köz 8.
 e-mail: csilla.kozmetika8@gmail.com
[www.facebook.com/Csilla Kozmetika Szalon](https://www.facebook.com/Csilla.Kozmetika.Szalon)

V. régészeti-műemléki portyázás a Balatonfelvidéken

A Paloznaki Szőlőhegyi Egyesület és a Paloznaki Civil Egyesület **Balaton-felvidéki portyázások V.** kirándulását 2018 június 9-re, szombatra szervezte. Az egész napos program az eddigiekhöz hasonlóan színvonalas és érdekes volt. Közelebbi hazánkban a Kelet-Balaton felvidéken látogattunk meg a történelmi emléktől templomokat, romokat az Önkormányzat és a Csoporti Református Általános Iskola kisbuszával.

A várhatóan élményekben gazdag „portyázást” e témában legjáratosabb, több régészeti feltárásban személyesen is résztvevő dr. Palágyi Sylvia vezette. Irányításával indult Almádi felé a 20 fős felfedező csapat.

Útvonal: Paloznak – Balatonalmádi, r.k. templom – Balatonalmádi - Vörösberény, Jezsuita templom – Balatonalmádi-Vörösberény, ref. templom – Balatonfűzfő, Máma középkori és r.k. templom – Litér, ref. templom kapuja – Vilonya, ref. templom – Vilonya, Varga malom – Berhida, Szt. Kereszt templom

Az útról olvassuk az „Útimarsall” és idegenvezető dr. Palágyi Sylvia kalauzolását, akinek munkáját az egyes helyszíneken felkért informátorok segítették.

Balatonalmádi, r.k. templom

A Szt. Imre plébániatemplomot 1930-ban építették Medgyaszay István tervei szerint, részben Balatonalmádi térségében bányászott vörös homokkővel felhasználásával. Falfestményei

az 1950-es éveken készültek. 1956-ban a budai várból ide mentették át a Szt. Jobb kápolnát. Szt. Istvánt aranyozásokon ábrázolták. Itt őrzik a Szt. Kereszt ereklyén kívül, a Szt. Jobb egyik szilánkját, Gizella királyné és Szt. Imre ereklyéit is. A templomot bemutatta: Szabó János plébános

Balatonalmádi - Vörösberény, Szt. Ignác, volt Jezsuita templom

A győri jezsuitáknak köszönhető a templom és a kolostor megépítése a XVIII. században. Először egy kápolna és egy rendház készült el. A kápolna maradványait felhasználták a későbbi Szt. Sír kápolna építéséhez. A templom egyhajós, Szt. Ignác életéhez

kapcsolódó falképeit Bucher Xavér készítette, miként a karzat, a veszprémi apáca kolostor alapítását és az oratóriumot ábrázoló, valamint a sekrestye boltozati képét is.

Balatonalmádi - Vörösberény, ref. templom

Az eredetileg Szt. Márton tiszteletére szentelt egyhajós, egyenes szentélyzáródású templom középkori eredetű. Még a középkorban D-felé kibővítették. Tornya D-en helyezkedik el, körítőfalát csak 1739-ben építették meg, ezzel egyidejűleg átépítették a protestánsok által a XVII. század elején újjáépített templomot. A templomot bemutatta: Fauszt Gyula lelkész

Balatonfűzfő – Máma, r.k. templom és középkori templomrom

Szt. László tiszteletére szentelt egyhajós, egyenes szentélyzáródású templom XII. sz-i, Szárberény (ma Vörösberény) filiája volt. A templom a XVII. sz. végére romossá vált, ekkor a jezsuiták helyreállították. A ma romos mámai templom Ny-i oromfalát és DNy-i sarkát az új templom építésekor bontották el az 1930-as években. A diadalív falfestményrészleteket őrizte meg. A területen római kori előzményekről is tudnak. A jó arányú új templom titulusa Jézus Szentséges Szíve. Ásátása: 1963. – Czeglédy Ilona

A templomot bemutatta: Lapos Norbert plébános

Litér, ref. templom D-i kapuja

A középkorban Szt. Kereszt tiszteletére szentelt templom D-i kapuja a XIII. század első felének alkotása. Helyreállított kapujának szélső oszlopai oroszlánon nyugszanak, baloldalon Szt. Jakab, jobb oldalon Szt. Péter apostol (?) szobra. A kapuzat felett a trónoló Krisztus elmosódott alakja látható.

Vilonya, ref. templom

Körítőfallal övezett középkori eredetű temploma valószínűleg XII. századi eredetű. Nagy része XVII-XVIII. századi. D-i oldalához kívül festett előcsarnok csatlakozik. A templom külső, É-i falában elfalazott nyílások (?) (ill. egy ismeretlen eredetű boltzott objektum) látszanak.

A templomot bemutatta: Velegi Hajnalka

Vilonya, Varga malom

Ipartörténeti műemlék. A Séd partján épített, működőképes vízimalmot ma fűrészmalomként használják. Hozzá kisebb halastavak csatlakoznak. Környezetükben táborozási lehetőség van.

A malmot, tulajdonosa, Varga László mutatta be

Berhida, Szt. Kereszt templom

Az egyhajós, a nyolcszög három oldalával záródó szentélyű, kegyúri karzatos, tornyos templom későromán. A XIV. század végén gótikus stílusban átépítették. Fedélszéke kőből készült (nagyon ritka!). Záróköveken kettős kereszt, ill. a Hont-Pázmán nemzetség címere. A hajó É-i falán falfestmény maradványa. A templomot bemutatta: Molnár Róbert diakónus

Öskü, Kerektemplom (Szt. Kereszt templom)

A funkcióját illető, sokfajta elképzelés ellenére valószínűleg az Árpád-kori kerektemplomok közé tartozik. Hajója enyhén ovális, szentélye félköríves, bejárata D-en található. A török időkben megrongált templomot a XVIII. század elején helyreállították. Környékén sírok kerültek elő.”

dr. Palágyi Sylvia segítségével ismét tapasztaltuk, hogy mennyi érdekes látni és megismerni való van a környékünkön. Köszönjük, hogy tudása és tapasztalata feltárta ezeket számunkra.

Ezúton is megköszönjük az Önkormányzat és az Iskola támogatását Köszönjük dr. Regős Ferencnek és Szabadi Bálintnak a kisbuszok vezetését, valamint a szervezésben résztvevők munkáját.

Hernádi Péter és dr. Tormási György

A Riviéra arcai: Játék és élmény

A család éve az idejé a turizmusban. Élvezzük együtt a nyarat, használjuk ki a vakációt családi utazásra! Nem kell okvetlenül drága, egzotikus helyekre menni, kiválóan megfelelnek a Balatonnál, vagy falun eltöltött napok is arra, hogy élvezzük egymás társaságát – tanácsolja Nagy Zsuzsanna óvónő, a felsőörsi óvoda vezetője, aki szabadidejében szálláshely szolgáltatással is foglalkozik paloznaki családi házukban. Mondhatni tehát, hogy igazi Balaton Riviéra személyiség, aki a turisztikai egyesület egész területén otthon van és boldog büszkeséggel népszerűsíti ezt a csodálatos kultúrtáját!

Játsszunk sokat a gyerekekkel, beszéljünk velük és kapcsolódjunk ki, felejtsük el a napi rutint,

NAGY ZSUZSANNA

süllyesszük el jó mélyre az utazó táskánkban a mobil telefont, a laptopot, és gyűjtsünk valóságos élményeket a virtuális helyett azzal, hogy biciklitúrát teszünk a szomszéd faluba, vagy felkeresünk egy farmot, vagy egy kalandparkot, vagy felkapaszkodunk a kilátótoronyhoz a hegyoldalba! Mindenekelőtt pedig figyeljünk egymásra, csodálatos dolgokat fedezhetünk fel! – hívja fel a figyelmet Zsuzsa. Hozzáfüzi: – A közös nyári élmények erősítik a családi kapcsolatokat. Felejthetetlen pillanatok ezek a hegyen, völgyön, tóparton, patak partján, kertekben eltöltött pillanatok, amelyek visszatükröződnek a gyerekek rajzos élménybeszámolóiból is például.

(folytatás a következő oldalon.)

A riviera arcai: Játék és élmény

(folytatás az előző oldalról)

Mit tehetnek a szálláshelyszolgáltatók, a vendéglátó közösségek a családok zavartalan pihenéséért?

– Nagyon fontos a kommunikáció, a nyitottság és a felszereltség. Azt is el tudom képzelni, hogy kis gyermekkuckót ki lehet alakítani a szálláshelyen, vagy a kertben. Ha már nyugdíjas lennék, biztosan felajánlanám, hogy vigyázok a vendég gyerekekre bizonyos időközönként, kertészkedem velük, gyümölcsöt szedünk, megfigyeljük a fákat, madarakat. A szálláshelyszolgáltatónak ismernie kell a gyermekprogramokat a környéken, azért hogy tudja ajánlani például a Balaton-felvidéki Nemzeti Park túsáit, kézműves foglalkozásait, vagy a Balatoni élményparkot, az állatkertet, stb. – sorolja Zsuzsa. – Nem csak a családoknak, de minden vendégnek jólesik, ha odafigyelünk rájuk, ha megkérdezem tőlük, hogy telt a napjuk? Ha kiülnek a lugasba, megkínálom őket gyümölcssel, a felnőtteket egy pohár borral, vagy kupica pálinkával, ami saját termés. Másnap már ők fognak várni minket pár kedves szóval.

Zsuzsa imádja a gyerekeket. A felsőörsi óvodásokról örömmel meséli, mennyire meglátszik rajtuk, hogy sokat túráznak a családdal, sokat játszanak kint a szabadban, fára másznak, kergetőznek,

ahogy kell, a lehető legkevesebb időt töltenek számítógép, televízió előtt. Ez talán azért alakul ilyen szerencsésen, mert akik kiköltöznek a megveszékelyről Felsőörsre, azok a családok szeretik a természetet és ezt átviszik a gyerekekre is. Sok kisgyerekes család költözik falura Veszprémből, illetve Budapestről és annak környékéről. Jelenleg 84 óvodás van Felsőörsön, a három és négy gyermekes család sem ritkaság, ami rendkívül öröndetes. Ez is azt mutatja, hogy szép, nyugodt életet élnek itt az emberek a Riviérán.

Zsuzsa egyébként tősgyökeres paloznaki. Imádja ezt a kultúrtáját, boldog, hogy itt élhet és népszerűsítheti például az apartman kiadásán keresztül. Családi házuk földszintjét adják ki a vendégeknek, ahol felújítva, de meghagyták édesanyja bútorait. Így úgy érezheti magát a vendég, mintha a vidéki rokonhoz jönne látogatóba. Örül, ha családok szállnak meg a lányáról elnevezett Eszter apartmanban, de igazából a fesztiválok hozzák a vendéget: a motoros találkozót, az Everness, a Jazz Piknik, de például a Paloznaki tekerőnek nevezett biciklis túraprogram is.

Nagy Zsuzsanna úgy érzi, a Balaton Riviéra Turisztikai Egyesület összetartja, tájékoztatja a szálláskiadókat, körvonalazza, megtervezi a fejlesztéseket, ami fontos, mert a minőséghez kell a jó irány és a támogatás.

Bartuc Gabriella

Kézműves foglalkozások a Tájház udvarán

Június 23-24-én ismét elindulnak a kézműves foglalkozások a „Paloznak Jövőjéért” Közalapítvány szervezésében, az önkormányzat anyagi támogatásával a Tájház udvarán.

Nyáron minden szombaton és vasárnap 10–13 óra között várják a gyerekeket, és kísérőiket a Szegedi Napsugaras Népművészeti Egyesület tagjai, akik különböző kézműves technikákkal ismertetik meg a résztvevőket. A foglalkozásokon gyöngyfűzéssel, szövés-fonással, agyagozással, csuhézással, nemezeléssel, stb. készíthetnek ékszereket, apró tárgyakat, emlékeket az érdeklődők.

A foglalkozásokon a részvétel ingyenes!

Szerk.

Felhívás!

Paloznaki néptánc tábor július 9-12.

Az önkormányzat meghívására ebben az évben is Paloznokon nyaralnak az erdélyi Pálpatakáról testvértelepülésünk néptáncos fiataljai.

A Tájház udvarán július 11-én, szerdán 20 órakor néptáncbemutatót tartanak, melyre szeretettel várnak minden érdeklődőt!

Várjuk azoknak a jelentkezését, akik az adott héten segíteni tudnak a fiatalok vendéglátásában, ill. bármi módon hozzá tudnak járulni ahhoz, hogy emlékezetesebb legyen a Pálpatakáról érkező fiatalok paloznaki táborozása.

A jelentkezéseket várja Czeglédy Ákos polgármester 06 30 9166 280, ill. Verrasztóné Losonczy Anna a Teleházban 06 30 2130 785.

Szerk.

„Klassz a pARTon!” Paloznokon

MOL Új Európa Alapítvány tehetség-támogató program nyerteseinek koncertje

Közreműködnek:

Kovács Gergely zongoraművész és barátai
július 27. péntek 20 óra

Helyszín: Paloznak, Tájház udvara Fő u. 6.

A rendezvényre a belépés ingyenes!

További információ: www.paloznak.hu